

แถลงการณ์

กลุ่มสันติประชาธรรม

Santi prachatham Communigue

(๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓)

สังคมต้องการเจตน์จำนงอันแน่วแน่ และแผนปรองดองแห่งชาติ

เป็นที่น่าเสียใจอย่างยิ่ง ที่ความพยายามที่จะประนีประนอม ระหว่างรัฐบาลและแนวร่วมประชาธิปไตยแห่งชาติ (นปช.) เพื่อแก้ปัญหาวิกฤตการเมือง ที่ดำรงอยู่ในขณะนี้ ต้องพังทลายลงอย่างรวดเร็วจนน่าใจหาย เจ้ามืดของความรุนแรง การนองเลือด กำลังก่อตัวเข้าปกคลุมพื้นที่ของผู้ชุมนุมอย่างน่ากลัว ความล้มเหลวที่เกิดขึ้น ไม่เพียงชี้ให้เห็นถึงการขาดเอกภาพในหมู่แกนนำ นปช. แต่ยังชี้ให้เห็นถึงการขาดเจตน์จำนงอันแน่วแน่ของฝ่ายรัฐบาล ที่จะแก้ปัญหาด้วยแนวทางประชาธิปไตย-เสรีภาพ-เสมอภาค-ภราดรภาพ และสันติวิธี

เมื่อแกนนำ นปช. ปฏิเสธ ที่จะสลายการชุมนุมในทันทีที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะได้เสนอเงื่อนไขให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 14 พฤศจิกายน และยุบสภาระหว่างวันที่ 16-30 กันยายนได้ทำให้ภาพพจน์ของนปช. กลายเป็นฝ่ายที่ปิดพร้าข้อตกลง ต้องการให้เกิดการแตกหัก พร้อมจะเอามวลชนเข้าแลก บ้างก็ว่าเพื่อฟื้นฟูผลประโยชน์ของอดีต นรม. ทักษิณ บ้างก็ว่า นปช. เป็นพวกได้ดิบ จะเอาตอก รองนายกรัฐมนตรี สุเทพ เทือกสุบรรณ อุดสาห์เข้ารายงานตัวต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ DSI แล้ว นปช.ก็ยังไม่พอใจ กลับเปลี่ยนเงื่อนไขให้นายสุเทพเข้ามาสอบสวนตัวต่อตำรวจแทน สำหรับผู้ที่ไม่ชอบมวลชนคนเสื้อแดง ปฏิกริยาดังกล่าวของ นปช. ย่อมตีความเป็นอย่างอื่นไม่ได้

แต่หากวิเคราะห์ข้อเรียกร้องที่ให้นายสุเทพเข้ามาสอบสวนตัวต่อตำรวจแทน DSI ก็พบว่าข้อเรียกร้องดังกล่าว แยกไม่ออกจากความแค้นเคืองต่อเหตุการณ์ 10 เมษา ที่ยังฝังแน่นอยู่ในสำนึกของมวลชนคนเสื้อแดง ที่จนกระทั่งบัดนี้ ก็ไม่มีแม้แต่คำกล่าวขอโทษจากนายอภิสิทธิ์ เสมือนว่าการตายและบาดเจ็บจำนวนมากในวันนั้น เกิดขึ้นกับชีวิตของพลเมืองที่ไร้ค่าของประเทศนี้ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สังคมไทย โดยเฉพาะสื่อมวลชนกระแสหลัก ปฏิบัติต่อความตายของคนเสื้อแดงนั้น แตกต่างราวฟ้ากับดินกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับมวลชนเสื้อเหลือง เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2551 นี่คือการ “สองมาตรฐาน” อีกประการหนึ่ง ที่สังคมใช้กับคนเสื้อแดง

ฉะนั้น ก่อนที่จะประกาศให้มวลชนแยกย้ายกันกลับบ้าน แกนนำ นปช. จำเป็นต้องแสดงให้เห็นว่า เมื่อได้สิ่งที่ต้องประสงค์คือการยุบสภาและเลือกตั้งแล้ว พวกเขาจะไม่เดินข้ามศพมวลชนของตนไปอย่างรวดเร็ว แต่พวกเขาต้องการความยุติธรรมเพื่อยืนยันสิทธิในชีวิตและศักดิ์ศรีความเป็น มนุษย์ของผู้ที่เสียชีวิตและบาดเจ็บเฉกเช่นประชาชนชาวไทยทุกคนผู้ทุกคนจะพึง มีโดยเสมอเหมือนกัน

นอกจากนี้ เมื่อแกนนำ นปช. ประกาศรับแผนปรองดองของรัฐบาล ได้สร้างความไม่พอใจให้แก่มวลชนเสื้อแดงจำนวนมากไม่น้อย ที่เจ็บแค้นอย่างมากต่อเหตุการณ์ 10 เมษายน นี่คือนสิ่งที่สื่อกระแสหลักมองไม่เห็นและไม่เข้าใจ

จริงอยู่ ไม่ว่านายสุเทพ จะมอบตัวกับ DSI หรือตำรวจ ทุกฝ่ายรู้ดีว่านายสุเทพ จะไม่มีวันถูกจับกุมคุมขัง ตราบเท่าที่พรรคประชาธิปัตย์ยังเป็นรัฐบาลอยู่ แต่อย่างน้อยประชาชนเสื้อแดง ก็มีความรู้สึกที่ดีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมากกว่า DSI ในยุคของนายธาริต เพ็งดิษฐ์ ข้อเรียกร้องให้นายสุเทพ เข้ามาสอบสวนตัวต่อตำรวจจึงเป็นเสมือนพิธีกรรม ว่าการดำเนินคดีต่อผู้มีส่วนในอาชญากรรมเมื่อวันที่ 10 เมษายน ได้เริ่มขึ้นแล้ว เป็นพิธีกรรมเพื่อลดกระแสความไม่พอใจของมวลชนเสื้อแดงที่แกนนำ “สายพิราบ” นำตัดสินใจจะยุติการชุมนุม

ปัญหาคือ รัฐบาลภายใต้การนำของนายอภิสิทธิ์ ยอมรับพิธีกรรมง่าย ๆ เช่นว่าไม่ได้เชี่ยวชาญหรือ ทำไม่จึงปล่อยให้ประเด็นปลักย่อยเช่นนี้ มาทำลายเป้าหมายทางการเมืองที่สำคัญกว่าหลายเท่าได้อย่างง่ายดาย ทำไมเจตน์จำนงที่จะให้เกิดการปรองดองแห่งชาติของนายอภิสิทธิ์จึงอ่อนแอได้อย่างไม่น่าเชื่อ หรือจริงๆ แล้วนายอภิสิทธิ์ไม่เคยเชื่อในแผนปรองดองแห่งชาติของตนจริงๆ เลย แต่เป็นเพียงกลอุบายเพื่อซื้อเวลาให้กับพรรคประชาธิปัตย์ได้เป็นรัฐบาลต่อไปเท่านั้น

สิ่งนี้สอดคล้องกับความเข้าใจทั่วไปว่า ที่ผ่านมา รัฐบาลภายใต้การนำของนายอภิสิทธิ์ พยายามที่จะให้มีการใช้กำลังเข้าปราบปรามผู้ชุมนุมอย่างเด็ดขาด แต่ไม่ได้รับความร่วมมือจากกองทัพและเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงต้องหันมาใช้แผนปรองดองแห่งชาติ แต่เมื่อแกนนำ นปช. พลาดท่าเสียที่ทางการเมือง สูญเสียความชอบธรรมในสายตาสาธารณชน (โดยมีสื่อกระแสหลักเป็นตัวหนุนช่วย) นายอภิสิทธิ์ก็พร้อมที่จะบอกยกเลิกสัญญาในทันที

ฉะนั้น กลุ่มสันติประชาธรรม จึงขอยื่นข้อเรียกร้องต่อทั้งฝ่าย นปช. และรัฐบาลดังนี้

1. แกนนนำ นปช. ที่เป็นฝ่ายช่วงชิงและยึดกุมการนำอยู่ในขณะนี้ ต้องพยายามอย่างถึงที่สุดที่รักษาชีวิตของผู้ชุมนุมให้ได้ โดยจะต้องยุติการชุมนุมโดยเร็วที่สุด แม้ว่าแกนนำบางส่วน ของ นปช. จะไม่ได้รับการประกันตัวตามวิถีทางประชาธิปไตยก็ตาม
2. รัฐบาลจะต้องมีความอดกลั้นและความมุ่งมั่น ที่จะแก้ปัญหาด้วยแนวทางสันติวิธีให้มากขึ้น นายอภิสิทธิ์ต้องไม่ใช่เรื่องการประลองดองเพียงเพื่อสร้างภาพพจน์และชื่อเสียงให้กับตนเอง รัฐบาลจะต้องยุติความพยายามใช้กำลังเข้าสลายและปราบปรามผู้ชุมนุม
3. รัฐบาลจะต้องยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อเป็นหลักประกันว่าแกนนำและมวลชนของ นปช. จะต้องได้รับการปฏิบัติทางกฎหมายตามวิถีทางประชาธิปไตยโดยไม่มีการเลือก ปฏิบัติแบบ “สองมาตรฐาน”โดยเด็ดขาด

ผู้คนทั่วโลก กำลังเฝ้าดูว่าความล้มเหลวของแนวทางการเมืองในขณะนี้ จะนำไปสู่ความตายอีกกี่ศพ บาดเจ็บอีกกี่พันคน คนจำนวนไม่น้อยอาจสะใจหรือไม่รู้สึกูสมกับความตายของคนสีแดง แต่บรรดาผู้ที่เรียกร้องให้มีการปราบปรามประชาชน โปรดตระหนักด้วยว่าคนจำนวนมหาศาล จะยังรู้สึกเคียดแค้นกับความสูญเสียที่เกิดขึ้น ความเคียดแค้นนี้จะสั่งสมและซ้ำเติมสังคมไทยจนยากที่จะเยียวยาได้ ความคับแค้นนี้จะไม่วันสลายตัวไปได้ ตราบเท่าที่สังคมนี้ยังปฏิบัติต่อประชาชนสีแดงด้วย “สองมาตรฐาน” ต่อไป

นายอภิสิทธิ์ต้องตระหนักว่าลำพังแค่เหตุการณ์วันที่ 10 เมษายน ตนก็ไม่มีความชอบธรรมที่จะเป็นผู้นำต่อไป แต่สมควรลาออกและประกาศยุบสภาในทันทีภายหลังเหตุการณ์นั้นแล้ว หากนายอภิสิทธิ์ตัดสินใจใช้กำลังเข้าสลายการชุมนุมอีกครั้งหนึ่ง และมีผู้บาดเจ็บล้มตายเพิ่มขึ้นอีก นายอภิสิทธิ์จะเป็นผู้นำพลเรือนคนแรกที่มาจากการเลือกตั้ง ที่จะถูกประณามและถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ร่วมกับเผด็จการทั้งหลายทั้ง ปวงในบ้านนี้เมืองนี้

“ถ้ายึดมั่นในหลักประชาธิปไตยแล้ว
ไม่มีวิธีอื่นใดเพื่อได้มาซึ่งประชาธิปไตยนอกจากสันติวิธี...
การใช้อาวุธอยู่เฉยๆ ประหัดประหารกันเพื่อประชาธิปไตยนั้น
แม้จะสำเร็จ อาจจะได้ผลลัพธ์เพียงชั่วคราวช่วยยาม
จะไม่ได้ประชาธิปไตยถาวร
เมื่อฝ่ายหนึ่งใช้อาวุธแล้ว
อีกฝ่ายหนึ่งแพ้ ก็ยอมคิดใช้อาวุธโต้ตอบ
เมื่ออาวุธปะทะกันแล้ว จะรักษาประชาธิปไตยได้อย่างไร”

(ป๋วย อึ๊งภากรณ์ “บันทึกประชาธิปไตยโดยสันติวิธี” 2515)